

fagforeningerne, men for selskaberne? Det håber jeg da ikke at fru Elisabeth Arnold vil bestride, for det er jo en faktisk kendsgerning. De 160 sider, som fru Elisabeth Arnold formentlig kender, er én lang stribe af rettigheder for de multinationale selskaber.

Sådan kunne man blive ved, for de handelspaneler, der afgør tvistighederne i WTO, som f.eks. kan føre til, at vi kommer til at acceptere og blive tvunget til at have hormonbøffer på danske hylder, er jo en flok handelsbureaukrater, der sidder og træffer beslutningerne. Det er ikke parlamenterne og de folkevalgte, der bestemmer i disse paneler, det er bureaukrater.

Sådan kan man blive ved, men tiden tillader ikke, at jeg her gennemgår hele WTO's struktur. Den har altså ikke noget med demokrati at gøre, den har noget at gøre med, hvordan man sikrer de store selskabers placering og magt i verden.

Så skal jeg bare med hensyn til fællesskab sige til hr. Kalnæs: Jo, Danmark skal være med i et fællesskab, det er vi enige om, men problemet er, hvem vi skal være fælles med. Skal vi være fælles med Europa-Kommissionen, som ikke vil foretage sig mere til gavn for Afrika, eller skal vi være fælles med Afrika?

Det er rigtigt, at Danmark er et lille land, og uanset hvor man går hen, så taler man kun med den vægt, som man nu engang har, men vi kunne, hvis vi ville, bruge den vægt sammen med Afrika og ikke imod Afrika, hvilket bliver resultatet, hvis man vedtager det forslag til vedtagelse, som regeringen står bag.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det, der er interessant, er, at når man snakker med udviklingsorganisationer, grønne bevægelser og demokratiske regeringer i Afrika og fortæller dem om de trods alt positive vedtagelser, der er lavet i Danmark, så er deres første kommentar næsten altid: Det lyder spændende. Kan I få EU til at arbejde for det?

De ved nemlig godt, at det, det handler om, er, at hvis Danmark via de gode argumenter, via sit eksempel kan påvirke EU-holdningen i den retning, som vi lægger op til, så er det det, der kan flytte noget i internationale forhandlinger. Derfor er altså en negligering af virkeligheden, at hr. Keld Albrechtsen mener, at Danmark på egen hånd kan forhandle. Norge har sine erfaringer med det.

Med hensyn til investeringer synes jeg, at jeg hørte den radikale ordfører sådan, at regler er et

gode i sig selv uanset reglernes indhold. Det ved jeg godt at Det Radikale Venstre ikke mener, men det er altså lidt vigtigt også at diskutere, hvad det er for regler, vi får vedtaget.

Jeg er her et stykke hen ad vejen enig med hr. Keld Albrechtsen i, at det, der har været lagt op til i en aftale om investeringer, ikke var heldigt. Men vil hr. Keld Albrechtsen ikke på den anden side medgive, at hvis man kunne lave bindende internationale forpligtelser om, at multinationale selskaber ikke kan shoppe rundt og tvinge lande til at sænke f.eks. miljøstandarder, så ville det være et gode?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Keld Albrechtsen har jo fuldstændig ret i, at det ikke er parlamenterne eller de folkevalgte, der har den endelige afgørelse i WTO. Sådan er det jo desværre med mellemstatslige forsamlinger. Den eneste internationale organisation, hvor der er nogle politikere, der bestemmer noget, er faktisk i EU, men det bryder hr. Keld Albrechtsen sig jo ikke om.

Men altså, WTO er en ufuldkommen organisation, og det ville være dejligt, hvis man kunne få noget mere politisk styring ind i den. Det ville være dejligt, hvis vi kunne få noget parlamentarisk kontrol og observation, og det vil Det Radikale Venstre arbejde meget for der gør.

Jeg synes, at hr. Keld Albrechtsen virkelig kaster sig ud på det dybe vand, når han ønsker, at WTO-forhandlingerne skal bryde sammen, for så er der jo slet ikke nogen styring på noget som helst. Det er hverken embedsmændene eller nogen som helst andre, der regulerer noget som helst. Det er heller ikke parlamenterne. Det er fuldstændig rigtigt, men lad os så hellere få totalt anarki! Det er jo i virkeligheden det, hr. Keld Albrechtsen helst vil have.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Jørn Jespersen opstiller et billede af, at de afrikanske lande vil forsøge at bruge Danmark til at påvirke EU. Men det er jo altså det, der ikke fører nogen steder hen, for sådan som billedet tegner sig, gælder det jo om at undgå, at der laves nye aftaler i WTO, for de vil vende sig imod ulandene, f.eks. investeringsaftalen, som hr. Jørn Jespersen var inde på.

Derfor er det, der først og fremmest er brug for, en kreds af lande, som kan blokere for nye aftaler på nye områder, hvad enten det er tjene-